

VILÉM ČOK

„Eins, zwei, drei, Karel nese asi čaj.“ Byla by škoda, kdyby Vás v souvislosti s jeho jménem, napadl jen tenhle „starý bláznivý song“. On má totiž už za sebou mnoho další práce a výkonů. A možná s překvapením zjistíte, že tenhle na první pohled „ztřeštěný kluk“, to má v hlavě pěkně srovnané a že dovede docela obstojně vzít za práci!

► Považujete se za vorkoholika?

Bohužel ano. Práci vyžadují co nejvíce dotaženou a nikdo jiný jí za mě neudělá tak, jak si sám představuji. Pracuji prakticky v jakémkoli čase. Například při zkoušení Angeliky jsem napsal několik hudebních textů pro svou kapelu. Na Golemovi jsem zase složil pár melodií.

► Máte zmapované, v kolika kapelách jste hrál?

To není tak těžké spočítat. Tolik jich zase nebylo. Exploze, Zikkurat, Pražský výběr, Moped, Stromboli, Nová růže, Delirium, ByPass.

► Žádný Váš projekt, kromě Pražského Výběru však netrval moc dlouho, čím to je?

Podívejte, např. Exploze byla školní kapela, která trvala od 6. - 9.třídy, tj. 4 roky. Zikkurat necelých 5 let. Nejkratší dobu jsem hrál v kaple Moped. Tj. 3 roky. Měli jsme dohodu, že jk mile se podaří obnovit P. Výběr, vrátím se k němu. U Stromboli jsem jen hostoval a Delirium trvalo 8 let. To se Vám zdá málo???

► Stát vedle takových muzikantů, jako je Kocáb nebo Pavlíček není asi lehké – nejen hudebně, ale i osobně...

Ale vůbec ne. Je to lehké jako facka. Uvědomte si, že ty lidi jsou jako Vy, z masa a kostí, se svým humorem či náladami. Pokud k nim budete přistupovat jako k sobě rovnému, budou Vás brát lépe, než kdybyste se před nimi skláněla. Pak to nefunguje.

► Jste rebel, hledáte pořád něco nového, není to v současné době těžké?

Mám za to, že kumštýř musí objevovat neustále nové podněty pro svojí tvorbu. Nebavilo by mě ustrnout na fleku a dělat x-let stále stejnou hudbu. Rocková hudba je především hudba revolty a schopní si nepřítel vždýcky najdou...

► Pražský Výběr byl vždy rebelskou kapelou, myslíte si, že i v současnosti má co říct?

Měl jsem možnost slyšet cd PV 2 a musím říci, že textově je to naprosto nejhorší co MK vůbec kdy napsal. Co se hudby týká, je to zvláštní splepenina z Kocábova „Zakyslíku“ a 20 let starého heavymetalu. Je to celé bez duše, bez emocí, chladné jako led. Určitě sezónu či dvě uhradou. Lidi jsou zvědaví. Dál se k tomu nebudu vyjadřovat.

► Které období trvání PV bylo pro Vás nejlepší?

Bylo to těsně před zákazem tj. v r.1982. Měli jsme kontrakty na koncerty v zahraničí, u nás jsme hráli ve velkých sálech. Byli jsme téměř na vrcholu.

► Vaše tvorba je dost rozmanitá, účinkoval jste v řadě muzikálů, účinkujete teď v nějakém?

Ano, je to můj trvalý zdroj příjmů, který odlévám zpět do své „hudby“. Pochopte to tak, že muzikály jsou má práce a hudba víceméně zábava. Jsem zhruba na takové bázi, kdy si jde

např. truhlář po práci zahrát s kapelou. Tedy abych byl upřímný, nějaký prachy z hudby taky mám, ale protože odmítám tlaky velkých firem na „změkčení“ své hudby, jsem v podstatě stále na periférii zájmu, protože mě média nehrají. Ale jsem nezávislý a toho si cením nejvíc. Globalizaci totiž nenávídím.

► Vaše role Herodese byla solidně oceňovaná. Začali se o Vás lidé zajímat na základě tohoto úspěchu i z jiné polohy?

Samozřejmě. Dá se říci, že na základě mých výkonů z prvních dvou muzikálů, (J.Ch. Superstar, Pěna dní) jsem později dostával další nabídky (Krysař, Mrazík, Jana z Arku, Angelika, Excalibur...).

► Nechybí Vám v muzikálech spontánnější kontakt s publikem, jaký je při koncertech?

Ale jděte. V muzikálech je ten kontakt taky. Vždýcky si najdu v publiku lidi, kteří jsou se mnou. Dívám se jim do očí a poznám, jestli se jim líbí, co na jevišti dělám. A oni mě pak svým úsměvem, očima nebo kývnutím hlavou vlastně dobíjejí energii.

► Přiznejte se ale, že si v hledišti vybíráte jen mezi dámskou a zvlášť hezkou částí publika?

No, samozřejmě, to je jasný! Když představení trvá několik hodin, tak mě ten pohled přece musí bavit.

► Vnímáte rozdíly mezi publikem řekněme na Moravě a v Čechách?

Někdy ano. Moraváci jsou více pohostinní, někdy až moc. To je potom jednomu špatně i několik dní...hihihi.

► Vilém Čok a By Pass chystají nové album, v jaké jste fázi?

Máme připravených asi 8 nových songů, 3 z nich hrajeme na koncertech.

Doděláním vidím na podzim a vydání asi z jara.

► **Co děláte když se zrovna nevěnujete hudbě?**

Snažím se odpočívat, většinou aktivně. Takže plavu a běhám. Dost nerad vidím svou absenci čtení knih, to mě drtí...

► **Chystáte se na dovolenou?**

Na podzim. Někam, kde se dá urvat soukromí a je tam čisté moře.

► **Jste spíše samotář nebo potřebujete kolem sebe dav lidí?**

Jsem celý svůj život obklopen davem, takže pokud to jde, rád ho vykompenzuji samotou.

► **Co by jste chtěl ještě dokázat? S čím by jste byl nejvíce spokojen?**

Cíle pohánějí člověka dopředu. Musí mít ale reálný základ. Chtěl bych dobře dovychovat své syny a dělat dál hudbu, která mě baví. Zdraví je ovšem na prvním místě.

► **Máte svoje životní krédo?**

Z ničeho se neposrat.

► **Věříte na osud?**

Já myslím, že osud je spleten z velké směsice náhod a z malé směsice pevných rozhodnutí.

To je krásná definice, musím si ji zapamatovat. Víte, podle mého názoru jsou cesty, které si člověk řídí sám a po těch cestách jde. Ale drobný věcičky, náhody, které na nich potká, ty

už si sám neřídí a to je ta koruna. Ten kmen jsou ty pevný rozhodnutí. A větve náhody, neboli osud. A dohromady to celé tvoří co? **Strom?** Velmi správně! Strom života.

► **Dotočili jste videoklip k songu „Je to zlý“, který se váže na album „Běž pro ty šproty.“ Prý jste se málem utopil, jak k tomu došlo?**

Měl jsem podplavat 25 metrový bazén na délku

pod vodou, aby jsme měli záběr vcelku. Musel jsem to dokázat najednou. Nádech mi ale nějak nesesl a tak jsem v posledních tempech začal lokat vodu z bazénu. Vypil jsem ho asi tak půlku a řeknu Vám, chlór je megahumus. Tu sekvenci jsme kvůli této kuriozitě v klipu nechali celou a v hudebních TV pořadech ho představíme koncem června.

► **Více na www.vilemcok.com
Děkujeme za rozhovor**

vela

Inzerce

